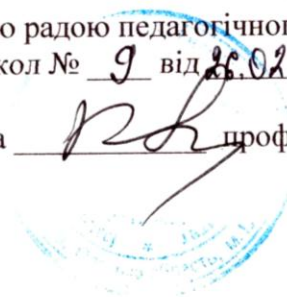

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ, СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ ТА
ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ**

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Вченою радою педагогічного факультету
Протокол № 9 від 28.02.2020р.

Голова проф. Кічук Н.В.

ПРОГРАМА АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

«Фізична культура та методика її навчання»

(назва атестаційного екзамену)

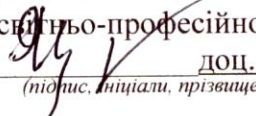
освітній ступінь бакалавр
(назва освітнього ступеня)

галузь знань 01Освіта / Педагогіка
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 014. 11 Середня освіта (Фізична культура)
(код і назва спеціальності (предметної спеціальності або спеціалізації))

освітня програма Середня освіта: фізична культура
(назва освітньої програми)

ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньо-професійної програми

доц. Ніфака Я.М.
(підпис, ініціали, прізвище)

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою соціальної роботи, соціальної педагогіки та фізичної культури
протокол № 6 від 12.02.2020р.

Завідувач кафедри доц. Фурдуй С.Б.
(підпис, ініціали, прізвище)

ПОГОДЖЕНО:

Голова ради якості вищої освіти педагогічного факультету

к.п.н., викл. Сич Ю.І.
(підпис, ініціали, прізвище)

Розробник програми:

Житомирський Леонід Олександрович – старший викладач кафедри соціальної роботи, соціальної педагогіки та фізичної культури

Рецензент програми:

Ніфака Ярослав Миколайович – кандидат наук фізичного виховання та спорту, доцент кафедри соціальної роботи, соціальної педагогіки та фізичної культури

Ярчук Геннадій Васильович – кандидат філософських наук, доцент соціальної роботи, соціальної педагогіки та фізичної культури

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

Метою атестаційного екзамєну є: формування у студентів цілісного уявлення про призначення, форми, методи, технології, принципи фізичної культури та методики її навчання, що дає можливість кращої орієнтації фахівців в проблемах навчального процесу в загальноосвітніх школах з фізичної культури, організації позакласної та позашкільної роботи, формування у учнів здорового способу життя.

Завданнями атестаційного екзамєну є: виявити сформовані у студентів знання з предмету «Фізична культура та методики її навчання» з використанням інноваційних технологій, широкого світогляду, вміння орієнтуватися у великому обсязі професійної інформації та застосувати її у практичній професійній діяльності.

2. ЕТАПИ ТА ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ

2.1. *Етапи проведення:*

один етап

2.2. *Форми проведення - усна*

3. СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

3.1. *Структура екзаменаційного завдання*

Назва екзаменаційного завдання	Компетентності, що перевіряються	Результати навчання, що перевіряються
Завдання для перевірки фахових компетентностей зі спеціальності		
<i>Завдання 1. Теоретичне питання з фізичної культури</i>	ФК 1. Здатність формувати в учнів предметні компетентності з фізичного виховання, медико-біологічних та психологічних основ і технологій розвитку рухових умінь і навичок та фізичних якостей, санітарно-гігієнічних основ діяльності у сфері фізичної культури. ФК 5. Здатність, розвитку рухових умінь і навичок, розвитку фізичних (до володіння педагогічними, медико-біологічними, інформаційними технологіями для формування здорового способу життя рухових) якостей у представників різних груп населення і самостійної розробки методик і технологій для інтегрального гармонійного розвитку людини. ФК 7. Здатність оволодівати базовими і новими видами фізкультурної діяльності. ФК 8. Здатність вести документацію, що забезпечує процес навчання з фізичної культури в середніх загальноосвітніх навчальних закладах.	ПРН 2. Усвідомлює витoki і еволюцію формування теорії спортивного тренування, медико-біологічні та психологічні основи і технологію фізичного виховання представників різних вікових груп, санітарно-гігієнічні основи діяльності у сфері фізичної культури і спорту. ПРН 6. Знає основні теоретичні положення в галузі фізичної культури. ПРН 9. Знає закономірності розвитку фізичних (рухових) якостей в різних видах рухової активності. ПРН 11. Знає біологічні, соціальні, психологічні, духовні фактори, що обумовлюють значущість професії фахівця в галузі фізичного виховання та спорту. ПРН 17. Володіє руховими уміннями і навичками в обраному виді спорту на рівні кваліфікованого спортсмена. ПРН 18. Володіє руховими навичками в базових видах спорту на рівні масових розрядів; вдосконалює руховий арсенал шляхом формування рухових умінь і навичок в інших видах спорту.

	<p>ФК 9. Здатність здійснювати профілактику травматизму, забезпечувати охорону життя і здоров'я дітей.</p> <p>ФК 10. Здатність самостійно проводити навчальні заняття з фізичної культури з дітьми шкільного віку та учнями в загальноосвітніх установах, освітніх закладах середньої та професійної освіти, позакласну спортивно-масову роботу з учнями.</p> <p>ФК 11. Здатність самостійно проводити заняття з в шкільній секції спортивного напрямку, здійснювати профілактику травматизму.</p> <p>ФК 12. Здатність виховувати в учнів соціально-особистісні якості: цілеспрямованість, організованість, працьовитість, відповідальність, громадянськість, комунікативність.</p>	
<p><i>Завдання 2. Теоретичне питання з методики навчання фізичної культури</i></p>	<p>ФК 2. Здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання у фізичному вихованні.</p> <p>ФК 3. Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з фізичного виховання.</p> <p>ФК 4. Здатність аналізувати особливості сприйняття та засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу з фізичного виховання.</p> <p>ФК 6. Здатність до аналізу, систематизації та оцінки педагогічного досвіду, здатність до розробки методики та технологій для розвитку рухових умінь і навичок та фізичних (рухових) якостей) на основі розуміння і застосування положень фізіології, морфології, біохімії, біомеханіки.</p>	<p>ПРН 5. Знає закони і принципи розучування рухових умінь і навичок, володіє теорією і методикою розвитку рухових умінь і навичок в базових видах рухової активності.</p> <p>ПРН 7. Знає вимоги до оформлення документації та основні закономірності побудови документів для здійснення навчального процесу в галузі фізичного виховання та спорту.</p> <p>ПРН 13. Володіння інформацією про інноваційні підходи до підвищення резервних можливостей організму людини.</p> <p>ПРН 14. Вміє проводити дослідження на відповідному рівні, здійснювати пошук, обробку та аналіз інформації з різних джерел, вчитися і оволодівати сучасними знаннями для їх подальшої реалізації в практиці.</p> <p>ПРН 15. Спроможний розвивати педагогічну думку, методи педагогічного контролю і контролю якості навчання, актуальні дидактичні технології.</p> <p>ПРН 16. Володіє педагогічними, медико-біологічними, інформаційними технологіями для формування здорового способу життя, розвитку рухових умінь і навичок, розвитку фізичних (рухових) якостей у представників різних груп населення і вміє самостійно розробляти методики і технології для інтегрального гармонійного розвитку людини.</p> <p>ПРН 19. Вміє розробляти навчально-методичні матеріали (робочі програми, навчально-тематичні плани) на основі освітнього стандарту та зразкових програм з урахуванням виду освітньої установи, особливостей класу / групи та окремих учнів.</p>

<p>Завдання 3. <i>Практичне завдання:</i></p> <p><i>Складання комплексів спеціальних вправ, опис положень про проведення змагань, календаря спортивно - масових заходів у загальноосвітній школі</i></p>	<p>ФК 3. Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з фізичного виховання.</p> <p>ФК 6. Здатність до аналізу, систематизації та оцінки педагогічного досвіду, здатність до розробки методики та технологій для розвитку рухових умінь і навичок та фізичних (рухових) якостей) на основі розуміння і застосування положень фізіології, морфології, біохімії, біомеханіки.</p> <p>ФК 8. Здатність вести документацію, що забезпечує процес навчання з фізичної культури в середніх загальноосвітніх навчальних закладах.</p> <p>ФК 9. Здатність здійснювати профілактику травматизму, забезпечувати охорону життя і здоров'я дітей.</p> <p>ФК 10. Здатність самостійно проводити навчальні заняття з фізичної культури з дітьми шкільного віку та учнями в загальноосвітніх установах, освітніх закладах середньої та професійної освіти, позакласну спортивно-масову роботу з учнями.</p> <p>ФК 11. Здатність самостійно проводити заняття з в шкільній секції спортивного напрямку, здійснювати профілактику травматизму.</p>	<p>ФК 4. Здатність аналізувати особливості сприйняття та засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу з фізичного виховання.</p> <p>ПРН 8. Знає правила профілактики травматизму та надання першої медичної допомоги; володіє основними методами захисту персоналу та населення від можливих наслідків аварій, катастроф, стихійних лих.</p> <p>ПРН 9. Знає закономірності розвитку фізичних (рухових) якостей в різних видах рухової активності.</p> <p>ПРН 20. Вміє розробляти перспективні та оперативні плани і програми конкретних занять в сфері дитячо-юнацького спорту та зі спортсменами масових розрядів.</p>
---	--	---

3.2. Зміст екзаменаційних завдань:

3.2.1. Орієнтований перелік макротем з теорії фізичної культури

1. Характеристика і структура системи фізичного виховання в Україні.
2. Мета і завдання фізичного виховання.
3. Ідеологічні, науково-методичні та програмно-нормативні основи системи фізичного виховання.
4. Освітні, оздоровчі та виховні завдання фізичного виховання.
5. Інтелектуальний розвиток учнів у процесі фізичного виховання.

3.2.2. Орієнтований перелік макротем з методики навчання фізичної культури

1. Урок як основна форма фізичного виховання школярів.
2. Оздоровчі, освітні і виховні завдання уроку.
3. Структура уроку фізичної культури.
4. Типи уроків фізичної культури.
5. Способи організації учнів на уроці фізичної культури.

3.2.3. Практичне завдання

Приклади:

- Розробити комплекс з 8-10 вправ, спрямованих на розвиток гнучкості для самостійних занять школярів.
- Оформити протокол хронометражу уроку фізичної культури згідно з конспектом уроку за вибором.
- Скласти схему розіграшу першості школи з футболу для 12 команд, використовуючи змішану систему.

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

4.1. Шкала та схема формування підсумкової оцінки

Підсумкова оцінка визначається як середньоарифметичне усіх оцінок отриманих за виконання всіх екзаменаційних завдань.

Схема формування підсумкової оцінки

Оцінка за 1 завдання	Оцінка за 2 завдання	Оцінка за 3 завдання	Оцінка за додаткове питання	Середньозважений бал	Бали (за таблицею, дивись додаток1)
4	5	5	5	4,75	93

Приклад:

$$(5+5+4+5) : 4 = 4,75 = 93$$

$$(4+5+4+5) : 4 = 4,5 = 88$$

Середньозважений бал переводиться за 100-бальною шкалою (дивись додаток 1).

Бали переводяться в оцінку за традиційною шкалою (дивись додаток 2).

Результат фіксується у протоколі засідання екзаменаційної комісії.

4.2. Критерії оцінювання екзаменаційних завдань.

Оцінка	Критерії оцінення теоретичних завдань
5	У відповіді відображено глибоке розуміння та усвідомлення матеріалу, творчий підхід до поставлених задач. Під час аналізу-інтерпретації зроблені самостійні висновки, аргументація, висловлене власне ставлення до проблеми. Студент має глибокі міцні й системні знання: може чітко сформулювати дефініції, використовуючи соціально-педагогічну термінологію, вільно володіє принципами побудови соціально-педагогічних знань, знає основні методологічні проблеми сучасної соціально-педагогічної науки; вміє аналізувати основні теорії та підходи з позиції методології науки, логічно та системно викладати матеріал, наводити приклади теоретичних та емпіричних досліджень за проблемою, вказуючи імена дослідників. У відповіді надано чіткі визначення соціально-педагогічних понять за різними підходами, виокремлено основні напрями дослідження

	даного питання, наведено прізвища дослідників та зазначено їх внесок в розробку даної теми, простежується зв'язок даної теми з іншими проблемами, наведено узагальнення у формі висновків, показано взаємозв'язок теоретичних положень з проблемами соціально-педагогічної практики.
4	Оцінка добре виставляється при наявності незначних недоліків у наданій відповіді, а саме: відображає глибокий пошук при дослідженні та застосування навичок мислення високого рівня; показує явне поглиблення та розуміння теми; притягує увагу аудиторії. Студент має міцні ґрунтовні знання, але може припуститися неточностей у формулюванні, спостерігаються незначні мовленнєві помилки в наведених прикладах. Студент демонструє сформовані вміння критично оцінювати різні методологічні позиції, що склалися в сучасній науці, застосовувати знання методології під аналізу соціально-педагогічної теорії. У відповіді надано чіткі визначення соціально-педагогічних понять різних підходів, виокремлено основні напрями дослідження даного питання, наведено прізвища дослідників та зазначено їх внесок в розробку даної теми, простежується зв'язок даної теми з іншими проблемами, наведено узагальнення у формі висновків. Відповідь може мати певні неточності, або студент не пояснює певні положення, не визначає взаємозв'язок теоретичних положень з проблемами соціально-педагогічної практики.
3	Відповідь має чіткі цілі до відповідної теми. Включена інформація добута із різноманітних джерел. Студент знає програмний матеріал повністю, може продемонструвати навички узагальнення, систематизації, пояснення складних проблемних питань, але не вміє самостійно, знаходити зв'язок між методологією, соціально-педагогічною теорією та практикою. У відповіді надано чіткі визначення соціально-педагогічних понять, виокремлено основні напрями дослідження даного питання, наведено прізвища дослідників та визначено їх внесок в розробку даної теми, наведено узагальнення в формі висновків. Відповідь може мати певні неточності, можуть бути відсутніми пояснення певних положень, наводиться дані лише про один напрям дослідження даної проблеми. У відповіді простежується певна фрагментарність, але без порушень логіки викладення матеріалу, наводиться уся необхідна інформація, але без детального аналізу, без порівняння положень різних напрямів, без визначення методологічних основ теоретичного та практичного дослідження проблеми.
2	Відповідь представляє інформацію структуровано у формі опорного конспекту, зрозуміло для аудиторії. Зроблений акцент на важливих питаннях. Студент знає основні положення, але його знання мають загальний характер, іноді не підкріплені прикладами. Замість чіткого термінологічного визначення пояснює теоретичний матеріал на окремих прикладах, не узагальнюючи зміст, не визначаючи основних закономірностей. Студент має прогалини в теоретичному курсі та практичних вміннях. Відповідь має фрагментарний характер, але простежується певна логіка викладання матеріалу; інформація надається в неповному обсязі; не наводиться достатня кількість прикладів теоретичних та емпіричних досліджень, не визначаються методологічні основи дослідження проблематики. Відповідь не містить порівняльного аналізу різних підходів до проблеми, не простежується історичний аспект вивчення питання. Відповідь містить неточності щодо формулювання соціально-педагогічних дефініцій, у визначенні основних теоретичних положень та закономірностей, в узагальненні наданої інформації.
1	Відповідь сфокусована на темі, але не висвітлює її. Наявна певна організаційна структура, але вона не явна з показу. Можуть бути фактичні помилки чи незрозумілості, але вони не значні. Студент має фрагментарні знання; не володіє термінологією, оскільки поняттєвий апарат не сформовано на відповідному рівні; не вміє наводити аргументи, послідовно доводити свою думку, але орієнтується в загальній проблематиці за цим питанням, може навести ілюстративні приклади, визначення соціально-педагогічних понять, певні теоретичні положення за визначеною проблемою. Відповідь носить фрагментарний характер, відсутніми є узагальнення матеріалу в формі висновків, визначення необхідних теоретичних положень та закономірностей, пояснення їх на прикладах. У відповіді спостерігаються помилки у визначенні основних положень теорії, соціально-педагогічних термінів, закономірностей.
0	Відповідь здається випадковою, чи незакінченою. Наявні значні фактичні помилки, незрозумілості та нерозуміння теми. Студент має фрагментарні знання; не володіє термінологією, оскільки поняттєвий апарат не сформовано; не вміє логічно та послідовно викласти матеріал з визначеної проблеми. Мовлення невиразне, обмежене, бідне, словниковий запас не дає змогу вербально оформити ідею. Студент надає відповідь в неповному обсязі, відсутніми є визначення основних понять та викладення основних положень, узагальнень наданої інформації та прикладів. Наведена інформація містить

суттєві помилки, неточності.

Оцінка	Критерії оцінення практичного завдання
5	Студент має глибокі міцні й системні знання: може чітко сформулювати дефініції, використовуючи соціально-педагогічну термінологію, вільно володіє принципами побудови соціально-педагогічних знань, знає основні методологічні проблеми сучасної соціально-педагогічної науки; вміє аналізувати основні теорії та підходи з позиції методології науки, логічно та системно викладати матеріал, наводити приклади теоретичних та емпіричних досліджень за проблемою, вказуючи імена дослідників. У відповіді надано чіткі визначення соціально-педагогічних понять за різними підходами, виокремлено основні напрями дослідження даного питання, наведено прізвища дослідників та зазначено їх внесок в розробку даної теми, простежується зв'язок даної теми з іншими проблемами, наведено узагальнення у формі висновків, показано взаємозв'язок теоретичних положень з проблемами соціально-педагогічної практики.
4	Студент має міцні ґрунтовні знання, але може припуститися неточностей у формулюванні, спостерігаються незначні мовленнєві помилки в наведених прикладах. Студент демонструє сформовані вміння критично оцінювати різні методологічні позиції, що склалися в сучасній науці, застосовувати знання методології під аналізу соціально-педагогічної теорії. У відповіді надано чіткі визначення соціально-педагогічних понять різних підходів, виокремлено основні напрями дослідження даного питання, наведено прізвища дослідників та зазначено їх внесок в розробку даної теми, простежується зв'язок даної теми з іншими проблемами, наведено узагальнення у формі висновків. Відповідь може мати певні неточності, або студент не пояснює певні положення, не визначає взаємозв'язок теоретичних положень з проблемами соціально-педагогічної практики.
3	Студент знає програмний матеріал повністю, може продемонструвати навички узагальнення, систематизації, пояснення складних проблемних питань, але не вміє самостійно, знаходити зв'язок між методологією, соціально-педагогічною теорією та практикою. У відповіді надано чіткі визначення соціально-педагогічних понять, виокремлено основні напрями дослідження даного питання, наведено прізвища дослідників та визначено їх внесок в розробку даної теми, наведено узагальнення в формі висновків. Відповідь може мати певні неточності, можуть бути відсутніми пояснення певних положень, наводиться дані лише про один напрям дослідження даної проблеми. У відповіді простежується певна фрагментарність, але без порушень логіки викладення матеріалу, наводиться уся необхідна інформація, але без детального аналізу, без порівняння положень різних напрямів, без визначення методологічних основ теоретичного та практичного дослідження проблеми.
2	Студент знає основні положення, але його знання мають загальний характер, іноді не підкріплені прикладами. Замість чіткого термінологічного визначення пояснює теоретичний матеріал на окремих прикладах, не узагальнюючи зміст, не визначаючи основних закономірностей. Студент має прогалини в теоретичному курсі та практичних вміннях. Відповідь має фрагментарний характер, але простежується певна логіка викладання матеріалу; інформація надається в неповному обсязі; не виводиться достатня кількість прикладів теоретичних та емпіричних досліджень, не визначаються методологічні основи дослідження проблематики. Відповідь не містить порівняльного аналізу різних підходів до проблеми, не простежується історичний аспект вивчення питання. Відповідь містить неточності щодо формулювання соціально-педагогічних дефініцій, у визначенні основних теоретичних положень та закономірностей, в узагальненні наданої інформації.
1	Студент має фрагментарні знання; не володіє термінологією, оскільки поняттєвий апарат не сформовано на відповідному рівні; не вміє наводити аргументи, послідовно доводити свою думку, але орієнтується в загальній проблематиці за цим питанням, може навести ілюстративні приклади, визначення соціально-педагогічних понять, певні теоретичні положення за визначеною проблемою. Відповідь носить фрагментарний характер, відсутніми є узагальнення матеріалу в формі висновків, визначення необхідних теоретичних положень та закономірностей, пояснення їх на прикладах. У відповіді спостерігаються помилки у визначенні основних положень теорії, соціально-педагогічних термінів, закономірностей.
0	Студент має фрагментарні знання; не володіє термінологією, оскільки поняттєвий апарат не сформовано; не вміє логічно та послідовно викласти матеріал з визначеної проблеми.

Мовлення невиразне, обмежене, бідне, словниковий запас не дає змогу вербально оформити ідею. Студент надає відповідь в неповному обсязі, відсутніми є визначення основних понять та викладення основних положень, узагальнень наданої інформації та прикладів. Наведена інформація містить суттєві помилки, неточності.

5. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

не передбачено

6. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Рекомендована література до першого завдання:

1. Ашмарин Б.А. Теория и методика физического воспитания. / Б.А. Ашмарин и др. – М.: Просвещение, 1990. – 287 с.
2. Вільчковський Е. С. Теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку: навч. посіб. / Е. С. Вільчковський, О. І. Курок. – Суми : ВТД «Університетська книга», 2008. – 428 с.
3. Круцевич Т.Ю. Теорія та методика фізичного виховання: [підручник для студентів вищих навчальних закладів фізичного виховання і спорту] / за ред. Т.Ю. Круцевич. – К.: Олімпійська література, 2008. – Т.2. – 366 с.
4. Линець М.М. Основи методики розвитку рухових якостей: навч. посібник / М.М. Линець – Львів: «Штабар», 1997.
5. Матвеев Л.П. Теорія і методика фізичної культури / Л.П. Матвеев. Підручник для інститутів фізичної культури. Видавництво «Лань», 2003, 160 с.
6. Програма «Фізична культура» для загальноосвітніх навчальних закладів.
7. Холодов Ж.К., Кузнецов В.С. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. / Ж.К. Холодов, В.С. Кузнецов. Навч. посібник для вищих навч. Закладів. М.: Видавничий центр «Академія», 2000, 480 с.
8. Шиян Б.М. Методика викладання спортивно-педагогічних дисциплін у вищих навчальних закладах фізичного виховання і спорту: навч. посібник. / Б.М. Шиян. – Х.: ОВС, 2005. – 208 с.
9. Шиян Б.М. Теорія і методика фізичного виховання школярів: навч. посібник. Ч.1 / Б.М. Шиян. – Тернопіль: навчальна книга Богдан, 2010, 272 с.
10. Шиян Б.М., І.О. Омеляненко. Теорія і методика фізичного виховання школярів: : навч. посібник. Ч.1 / Б.М. Шиян, І.О. Омеляненко. – Тернопіль: навчальна книга-Богдан, 2012, - 304 с.

Рекомендована література до другого завдання :

1. Адаптивне фізичне виховання : навч. посібник / уклад.: Осадченко Т.М., Семенов А.А., Ткаченко В.Т. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2014. – 210 с.
2. Антропова Т.О. Обстеження та визначення стану здоров'я /Т.О. Антропова, А.А. Пісарев, О.І. Колісніченко. – К.: Медицина, 2006. – 352 с.
3. Вайнабаум Яків Семенович «Дозування фізичних навантажень школярів» – К.: «Вища школа», 1999 – 300 с.
4. Волков Л.В. Фізичне виховання учнів – К.: «Вища школа», 1988 – 287 с.
5. Волков Н.И., Несен Э.Н., Осипенко А.А., Корсун С.Н. Биохимия мышечной деятельности.-М.: Олимпийская литература, 2000. – 494 с.
6. Горячов Т., Усанова А., Шепелева О. Основы лечебной физкультуры и спортивной медицины. Учебное пособие: Феникс. – 2016. – 256 с.
7. Граевская Н.Д., Долматова Т.И. Спортивная медицина. Курс лекций и практические

- заняття. Часть 1. Учебное пособие. -М.: Советский спорт, 2004. – 304 с.
8. Девятова М.В., Карлова К.С., Панова Г.И., Смирнов Г.И. Избранные лекции по ЛФК. Курс лекцій /СПбГАФК им. П. Ф. Лесгафта, 2003г. – 111 с.
 9. Дж.Х. Уілмор, Д.Л. Костілл «Фізіологія спорту і рухової активності». – К.: «Вища школа», 1997 – 364 с.
 10. Капилевич Л.В., Дьякова Е.Ю., Кошельская Е.В., Андреев В.И. Спортивная биохимия с основами спортивной фармакологии Учебное пособие. – Томск: ТПУ, 2011. – 152 с.
 11. Качашкін В.М. Методика фізичного виховання. – М.: Просвещение, 1980 – 304с.
 12. Козленко М.П. Теорія і методика фізичного виховання у початковий класах. – К.: «Радянська школа», 1984 – 219 с.
 13. Коробейников Н.К., А.А. Міхеєв, І.Г. Ніколенко Фізичне виховання. – М.: Вищ. шк., 1989 – 202 с.
 14. Круцевич Т.Ю. Теорія і методика фізичного виховання. В 2 т. Т.1. Загальні основи теорії і методики фізичного виховання. – К.: Олімпійська література, 2008. – 424 с.
 15. Лікувальна фізкультура: навч. посіб. /Дубровський В. И.. – Москва: Владос, 2004. – 495 с.
 16. Матвеев Л.П. Теорія і методика фізичної культури. Підручник для інститутів фізичної культури: М.: Фізкультура і спорт, 1992. – 543 с.
 17. Мохан Р., Глессон М., Гринхафф П.Л. Биохимия мышечной деятельности и физической тренировки Киев: Олимпийская литература, 2001. – 295 с.
 18. Мухін В. М. Фізична реабілітація : підруч. для студ. вищ. навч. закл. фіз. виховання і спорту / В. М. Мухін. – 3-тє вид., переоб. та доп. – К. : Олімп. література, 2009. – 488 с.
 19. Пастушенко Г. А Дозування фізичних навантажень. - К.: «Здоров'я», 1986 – 83 с.
 20. Психологія здоров'я: навчальний посібник /уклад.: Гончар Г.І., Ткаченко В.Т., Пензай С.А. – Умань: ВПЦ «Візаві» 2014. – 518 с.
 21. Соколовський В.С. Лікувальна фізична культура: Підручник / В. С. Соколовський, Н. О. Романова, О. Г. Юшковська. – Одеса: Одес. держ. мед. ун-т, 2005. – 234 с.
 22. Теорія і методика фізичного виховання / За ред. Л.В. Волкова – М.: Просвещение, 1979 – 314 с.
 23. Теорія і методика фізичного виховання: навчальний посібник для студентів пед. інститутів і пед. уч-щ; Під редакцією Б.М. Шияна. – М.: Просвещение, 1988. – 224 с.
 24. Фізична культура: Практ. посібник / Б.І. Загородский, І.П. Залотарев, Ю.П. Пузир і ін – 2-е вид., Прераб. і доп. – М.: Вищ. шк., 1989. – 383 с.
 25. Фізіологія людини: Підручник / В.І.Філімонов. - К.: ВСВ «Медицина», 2010. – 776с.
 26. Фомін Н.А., Філін В.П. Вікові основи фізичного виховання – М.: Фізкультура і спорт, 1972 – 176 с.
 27. Холодов Ж.К., Кузнецов В.С. Теорія і методика фізичного виховання і спорту: Навчальний посібник для студентів вищ. навчальних закладів. – 2-е видання, випр. і доп. – М.: видавничий центр 2 Академія; майстерність; Вищ. школа, 2000. – 155 с.
 28. Шиян Б.М. Методика фізичного виховання школярів. – Л.: Видавництво «Світ», 1993. – 183 С.
 29. Шиян О. І. Освітня політика з питань забезпечення здорового способу життя молоді: монографія / О.І. Шиян. – Л., 2010. – 296с.

Допоміжна література:

1. Волков Л.В. Теория и методика детского и юношеского спорта/Л.В. Волков//К:Олимп. Лит- ра, 2002.- с.
2. Доценко І.І. Гігієна дітей і підлітків. Підручник. - К.: медицина 2006. – 304 с.

3. Круцевич Т.Ю., Воробйов М.І., Безверхня Г.В. Контроль у фізичному вихованні дітей, підлітків та молоді / Т.Ю.Круцевич, М.І. Воробйов, Г.В. Безверхня. Київ: Олімпійська література, 2011. – 224 с.
4. Сергієнко Л.П. Терміни і поняття у фізичній культурі / Л.П. Сергієнко. Тернопіль: навчальна книга – Богдан, 2011. – 264 с.
5. Сергієнко Л.П. Практикум з теорії та методики фізичного виховання / Л.П. Сергієнко. Харків. Освіта. Виховання. Спорт., 2007. – 275 с.
6. Шиян Б.М., Вацеба О.М. Теорія і методика наукових педагогічних досліджень у фізичному вихованні та спорті / Б.М. Шиян, О.М. Вацеба. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2008. – 275 с.

Інформаційні ресурси:

1. Акімова В.О. Фізичне виховання студентів вищого навчального закладу: навчальний посібник / В.О. Акімова, І.І. Вржеснєвський. – Київ: НАУ, 2011. – 118 с. *Режим доступу:* http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/21509/1/O_Kozhanova_V_Biletska_L_Yasko_TMFV_FZF_VS.pdf
2. Ареф'єв В.Г. Фізична культура в школі (молодому спеціалісту) : навч. посіб. / В.Г. Ареф'єв; М-во освіти і науки України, КНПУ ім. М.П. Драгоманова. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Кам'янець – Подільський: Абетка – НОВА, 2001. – 383 с. *Режим доступу:* http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/123456789/5181/1/3%20%20%2846%29%2014_seria15.pdf
3. Афанасьєв С.Н. Методы клинических и функциональных исследований в физической культуре и спорте / С.Н. Афанасьєв, О.Л. Луковская, Е.П. Мызников. – Днепропетровск, 2012. – 209 с. *Режим доступу:* <http://www.infiz.dp.ua/joomla/index.php/component/content/article/22-kafedra/fr/43-kafedra-fiziologiji-ta-sportivnoji-meditcini>
4. Вілмор Дж.Х. Фізіологія спорту / Дж.Х. Вілмор, Д.Л. Костілл. – К.: Олімпійська література, 2003. – 656 с. *Режим доступу:* <https://www.twirpx.com/file/38371/>
5. Мітова О.О. Методи наукових досліджень у баскетболі / О.О. Мітова, Р.О. Сушко-Дніпропетровськ.: вид. «Інновація», 2015. – 216 с. *Режим доступу:* <https://uni-sport.edu.ua/content/sushko-ruslana-oleksandrivna>
6. Олексієнко Я.І. Оптимізація навчально-тренувального процесу студентів ВНЗ: методичні рекомендації / Я.І. Олексієнко, Є.В. Руденко, В.В. Курінна. – Черкаси: ЧНУ ім. Богдана Хмельницького, 2013. – 104 с. *Режим доступу:* <http://eprints.cdu.edu.ua/494/1/jleks.pdf>
7. Шамардіна Г.М. Основи теорії та методики фізичного виховання / Г.М. Шамардіна. - Дніпропетровськ: Дріан, 2007. – 486 с. *Режим доступу:* http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/svp_2012_1_7.pdf

Додаток 1.

**Таблиця переведення середньозваженого балу
за 100-бальною шкалою**

<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>
100	4,97–5,00	80	4,10–4,14	60	3,10–3,14	40	2,25–2,29	20	1,15–1,20
99	4,94–4,96	79	4,05–4,09	59	3,05–3,09	39	2,20–2,24	19	1,09–1,14
98	4,91–4,93	78	4,00–4,04	58	3,00–3,04	38	2,15–2,19	18	1,03–1,08
97	4,87–4,90	77	3,95–3,99	57	2,96–2,99	37	2,10–2,14	17	0,97–1,02
96	4,84–4,86	76	3,90–3,94	56	2,93–2,95	36	2,05–2,09	16	0,91–0,96
95	4,80–4,83	75	3,85–3,89	55	2,90–2,92	35	2,00–2,04	15	0,85–0,90
94	4,76–4,79	74	3,80–3,84	54	2,87–2,89	34	1,95–1,99	14	0,79–0,84
93	4,72–4,75	73	3,75–3,79	53	2,84–2,86	33	1,90–1,94	13	0,73–0,78
92	4,68–4,71	72	3,70–3,74	52	2,81–2,83	32	1,85–1,89	12	0,67–0,72
91	4,64–4,67	71	3,65–3,70	51	2,78–2,80	31	1,80–1,84	11	0,61–0,66
90	4,60–4,63	70	3,60–3,64	50	2,75–2,77	30	1,75–1,79	10	0,55–0,60
89	4,55–4,59	69	3,55–3,59	49	2,70–2,74	29	1,69–1,74	9	0,49–0,54
88	4,50–4,54	68	3,50–3,54	48	2,65–2,69	28	1,63–1,68	8	0,43–0,48
87	4,45–4,49	67	3,45–3,49	47	2,60–2,64	27	1,57–1,62	7	0,37–0,42
86	4,40–4,44	66	3,40–3,44	46	2,55–2,59	26	1,51–1,56	6	0,31–0,36
85	4,35–4,39	65	3,35–3,39	45	2,50–2,54	25	1,45–1,50	5	0,25–0,30
84	4,30–4,34	64	3,30–3,34	44	2,45–2,49	24	1,39–1,44	4	0,19–0,24
83	4,25–4,29	63	3,25–3,29	43	2,40–2,44	23	1,33–1,38	3	0,13–0,18
82	4,20–4,24	62	3,20–3,24	42	2,35–2,39	22	1,27–1,32	2	0,07–0,12
81	4,15–4,19	61	3,15–3,19	41	2,30–2,34	21	1,21–1,26	1	0,01–0,06

Додаток 2.

**Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в
підсумкову оцінку за традиційною шкалою**

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою
	екзамен
90-100	відмінно
89-70	добре
51-69	задовільно
1-50	незадовільно

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(повне найменування вищого навчального закладу)

ЕКЗАМЕНАЦІЙНЕ ЗАВДАННЯ №
атестаційного екзамену з «Фізичної культури та методики її навчання»

для здобувачів вищої освіти ступеня _____ «бакалавр»
напряму підготовки 014. 11 Середня освіта (Фізична культура)
спеціалізація _____ Середня освіта: фізична культура

Варіант №

Завдання 1.

Теорія і методика фізичної культури як наука і навчальна дисципліна.

Завдання 2.

Урок як основна форма фізичного виховання.

Практичне завдання 3.

Розробити комплекс з 8-10 вправ, спрямованих на розвиток гнучкості для самостійних занять школярів.

Голова екзаменаційної комісії	_____	_____
	(підпис)	(прізвище, ініціали)
Завідувач випускової кафедри	_____	_____
	(підпис)	(прізвище, ініціали)
Екзаменатори	_____	_____
	(підпис)	(прізвище, ініціали)
	_____	_____
	(підпис)	(прізвище, ініціали)